

- 1 «و تو ای پسر انسان به کوههای اسرائیل نبوّت کرده، بگو: ای کوههای اسرائیل کلام خداوند را بشنوید!
- 2 خداوند یهوه چنین می‌گوید: چونکه دشمنان دربارِ شما گفته‌اند هَه این بلندیهای دیرینه میراث ما شده است،
- 3 لهذا نبوّت کرده، بگو که خداوند یهوه چنین می‌فرماید: از آن جهت که ایشان شما را از هر طرف خراب کرده و بلعیده‌اند تا میراث بقیه اُمّت‌ها بشوید و بر لبهای حرف‌گیران برآمده، مورد مذمّت طوایف گردیده‌اید،
- 4 لهذا ای کوههای اسرائیل کلام خداوند یهوه را بشنوید! خداوند یهوه به کوهها و تَلها و وادیها و درهها و خرابه‌های ویران و شهرهای متروکی که تاراج شده و مورد سخریه بقیه اُمّت‌های مجاور گردیده است، چنین می‌گوید:
- 5 بنابراین خداوند یهوه چنین می‌فرماید: هر آنچه به آتش غیرت خود به ضدّ بقیه اُمّت‌ها و به ضدّ تمامی اُدوم تکلم نموده‌ام که ایشان زمین مرا به شادی تمام دل و کینه قلب، ملک خود ساخته‌اند تا آن را به تاراج واگذارند.
- 6 پس دربارِ زمین اسرائیل نبوّت نما و به کوهها و تَلها و وادیها و درهها بگو که خداوند یهوه چنین می‌فرماید: چونکه شما متحمّل سرزنش اُمّت‌ها شده‌اید، لهذا من در غیرت و خشم خود تکلم نمودم.»
- 7 و خداوند یهوه چنین می‌گوید: «من دست خود را برافراشته‌ام که اُمّت‌هایی که به اطراف شما پندیده سرزنش خود را متحمّل خواهند شد.
- 8 و شما ای کوههای اسرائیل شاخه‌های خود را خواهید رویانید و میوه خود را برای قوم من اسرائیل خواهید آورد زیرا که ایشان به زودی خواهند آمد.
- 9 زیرا اینک من بطرف شما هستم و بر شما نظر خواهم داشت و شیار شده، کاشته خواهید شد.
- 10 و بر شما مردمان را خواهم افزود یعنی تمامی خاندان اسرائیل را جمیعاً و شهرها مسکون و خرابه‌ها معمور خواهد شد.
- 11 و بر شما انسان و بهایم بسیار خواهم آورد که ایشان افزوده شده، بارور خواهند شد. و شما را مثل ایام قدیم معمور خواهم ساخت. بلکه بر شما بیشتر از اوّل شما احسان خواهم نمود و خواهید دانست که من یهوه هستم.
- 12 و مردمان یعنی قوم خود اسرائیل را بر شما خرامان خواهم ساخت تا تو را به تصرّف آورند. و میراث ایشان بشوی و ایشان را دیگر بی‌اولاد نسازی.»
- 13 و خداوند یهوه چنین می‌گوید: «چونکه ایشان دربارِ تو می‌گویند که مردمان را می‌بلعی و اُمّت‌های خویش را بی‌اولاد می‌گردانی،
- 14 پس خداوند یهوه می‌گوید: مردمان را دیگر نخواهی بلعید و اُمّت‌های خویش را دیگر بی‌اولاد نخواهی ساخت.
- 15 و سرزنش اُمّت‌ها را دیگر در تو مسموع نخواهم گردانید. و دیگر متحمّل مذمّت طوایف نخواهی شد و اُمّت‌های خویش را دیگر نخواهی لغزانید. خداوند یهوه این را می‌گوید.»
- 16 و کلام خداوند بر من نازل شده، گفت:

- 17 «ای پسر انسان، هنگامی که خاندان اسرائیل در زمین خود ساکن می‌بودند آن را به راهها و به اعمال خود نجس نمودند. و طریق ایشان به نظر من مثل نجاست زن حایض می‌بود.
- 18 لهذا به سبب خونی که بر زمین ریختند و آن را به بتهای خود نجس ساختند، من خشم خود را بر ایشان ریختم.
- 19 و ایشان را در میان امّت‌ها پراکنده ساختم و در کشورها متفرّق گشتند. و موافق راهها و اعمال ایشان، بر ایشان داوری نمودم.
- 20 و چون به امّت‌هایی که بطرف آنها رفتند رسیدند، آنگاه اسم قدّوس مرا بی‌حرمت ساختند. زیرا درباره ایشان گفتند که اینان قوم یهوه می‌باشند و از زمین او بیرون آمده‌اند.
- 21 لیکن من بر اسم قدّوس خود که خاندان اسرائیل آن را در میان امّت‌هایی که بسوی آنها رفته بودند بی‌حرمت ساختند شفقت نمودم.
- 22 «بنابراین به خاندان اسرائیل بگو: خداوند یهوه چنین می‌فرماید: ای خاندان اسرائیل من این را نه به خاطر شما بلکه بخاطر اسم قدّوس خود که آن را در میان امّت‌هایی که به آنها رفته، بی‌حرمت نموده‌اید بعمل می‌آورم.
- 23 و اسم عظیم خود را که در میان امّت‌ها بی‌حرمت شده است و شما آن را در میان آنها بی‌عصمت ساخته‌اید، تقدیس خواهم نمود. و خداوند یهوه می‌گوید: حینی که بنظر ایشان در شما تقدیس کرده شوم، آنگاه امّت‌ها خواهند دانست که من یهوه هستم.
- 24 و شما را از میان امّت‌ها می‌گیرم و از جمیع کشورها جمع می‌کنم و شما را در زمین خود در خواهم آورد.
- 25 و آب پاک بر شما خواهم پاشید و طاهر خواهید شد. و شما را از همه نجاسات و از همه بتهای شما طاهر خواهم ساخت.
- 26 و دل تازه به شما خواهم داد و روح تازه در اندرون شما خواهم نهاد. و دل سنگی را از جسد شما دور کرده، دل گوشتین به شما خواهم داد.
- 27 و روح خود را در اندرون شما خواهم نهاد و شما را به فرایض خود سالک خواهم گردانید تا احکام مرا نگاه داشته، آنها را بجا آورید.
- 28 و در زمینی که به پدران شما دادم ساکن شده، قوم من خواهید بود و من خدای شما خواهم بود.
- 29 و شما را از همه نجاسات شما نجات خواهم داد. و غله را خوانده، آن را فراوان خواهم ساخت و دیگر قحط بر شما نخواهم فرستاد.
- 30 و میوه درختان و حاصل زمین را فراوان خواهم ساخت تا دیگر در میان امّت‌ها متحمّل رسوایی قحط نشوید.
- 31 و چون راههای قبیح و اعمال ناپسند خود را به یاد آورید، آنگاه به سبب گناهان و رجاسات خود خوشتن را در نظر خود مکروه خواهید داشت.»
- 32 و خداوند یهوه می‌گوید: «بدانید که من این را به خاطر شما نکرده‌ام. پس ای خاندان اسرائیل به سبب راههای خود خجل و رسوا شوید.»
- 33 خداوند یهوه چنین می‌فرماید: «در روزی که شما را از تمامی گناهانتان طاهر سازم، شهرها را مسکون خواهم ساخت و خرابه‌ها معمور خواهد شد.
- 34 و زمین ویران که به نظر جمیع رهگذریان خراب می‌بود، شیار خواهد شد.

35 و خواهند گفت این زمینی که ویران بود، مثل باغ عَدَن گردیده است و شهرهایی که خراب و ویران و منهدم بود، حصاردار و مسکون شده است.

36 و اُمّتهایی که به اطراف شما باقی مانده باشند، خواهند دانست که من یهوه مخروبات را بنا کرده و ویرانه‌ها را غرس نموده‌ام. من که یهوه هستم تکلم نموده و بعمل آورده‌ام.»

37 خداوند یهوه چنین می‌گوید: «برای این بار دیگر خاندان اسرائیل از من مسألت خواهند نمود تا آن را برای ایشان بعمل آورم. من ایشان را با مردمان مثل گله کثیر خواهم گردانید.

38 مثل گله‌های قربانی یعنی گله اورشلیم در موسمهایش همچنان شهرهای مخروب از گله‌های مردمان پرخواهد شد و ایشان خواهند دانست که من یهوه هستم.»